ادامه از صفحه ۴

... می‌توانید بروید ببینید. چرا آن‌قدر مصاحبه داشتند؟ ایس سؤالی جدی است که باید جواب بدهیم. من نمی‌خواهم بگویم همه، ولی بعضی‌ها که دانش اقتصادی‌شان ضعیف بود، فکر می‌کردند با این کار کرهی باز می‌شود. اما به نظرم بسیاری از آنها دنبال خیر خودشان بودند، کمااینکه بسیاری از این مجوزها را دوستان خودشان گرفتند. اگر رفیق من یک مجوز گرفته، حتی قبل از دوره من، بیاید بگذارند در تابلو اعلانات، ولی اکثر اینها اختیار دادند و پشتیبانی کردند. در دعواهای سیاسی به عدای فحش می‌دهند، ولی بروید ببینید اینها مال چه کسانی است و به چه کسانی وصل هستند؟ این غلط است؛ یعنی اینکه کسانی که در مسیر تصمیم‌گیری هستند، منافع خودشان را زیر تابلویی به نام طرح اقتصادی بیاورند. خیلی بد است. ریشه‌اش این است که باید نمی‌گذارند کنترلشان کنیم. این است که مدام اختیار می‌دهد. این است که توسعه می‌دهد. ما در سال ۹۱ آمدیم گفتیم بانک‌های خصوصی و دولتی، بعد از هزارتومانی از بانک مرکزی گرفتید برای اینکه به مردم بدهید، اگر به مردم دادید بگویید به چه کسانی داده‌اید و اگر ندادید برگردانید. اگر هم نمی‌خواهید برگردانید ماباه‌التفاوتش را به دولت بدهید. این حرف غیرمنطقی است؟

خیر

چه‌کسی بلد ما را گرفت؟ سؤال استیضاح مجلس این بود که آی، دزدی آشکار از بانک‌ها! زورکویی به بانک‌ها! هر روز تیتر یک بود. قدم قضائیه هم آنجا می‌گفت بخوند می‌کنید. شکایت شده از شما. حرف به خیلی منطقی است. اگاهی بانک، ما با شما یک قراردادی داریم؛ دو میلیارد دلار ارز به شما دادهایم که به مردم بدهید. جنس وارد کنید و بگذارند در اختیار مردم. اگر ارز را دادید، فهرستش را بدهید برویم قیمت آنها را کنترل کنیم. مثلا بگویم شما ارز هزارتومانی گرفته بودی مورد وارد کنی، الان ارز شده دوهزار و ۵۰۰ تومان، شما یا با ارز هزارتومانی بفروش یا ماباه‌التفاوتش را به مردم بده. اگر ندادی هم ارز را برگردان. نه برگردان به بد، ماباه‌ترخیص بده زیر نظر بانک مرکزی. با اگر براتشی جزء مبایعت، حتی ماباه‌التفاوتش را بده. این حرف خیلی منطقی است. قوه مقننه و رسانه‌ها و دو جناح چپ و راست را برویم ببینید چه کردند؟ روزی نبود که یک مقاله و یک تیتر نزنند و بدترین فحش‌ها را به دولت ما ندهند.

یکی حرف شما این است که مجموعه‌ای از افرادی که منافع شخصی‌شان بود، مسئولان را مرعوب می‌کنند.

اصلا مرعوب که نه. برخورد می‌کنند کاملا؛ چون در قدرت هم هستند. برخورد می‌شود و این غلط است. الان دولت بلد است جلوی کسی که دیگر بالاخره از چهارهزار و ۶۰۰ تومانی شده ۲۸ تومانی شده بگیرد. اینها را می‌فرند خوراک دام می‌آوردند. لوازم می‌آوردند. بیا باید بانک این ارز را می‌داده به آنها. اگر داده باید فهرستش را بدهد که به چه کسانی داده است و پاسخگو باشد که چه کردند و کجا دادند. با دوباره برگرداندنه به چرخه اقتصاد. حالا دولت هر قیمت دیگری تعیین کند، من محبتی در این ندارم.

اما نمی‌شود که اعداد ۴۰، ۳۰ و ۵۰ میلیارد داده شود. چقدر برگشته است؟ هیچ. دولت هم دارد ضجه می‌زند، هم مردم دارند اعلام می‌کنند. چرا این اتفاق می‌افتد؟ چون منافع سنگین فقط در جیب یک نفر نیست که تابلوی کار است. از درون سیستم حمایت می‌شود. خیلی جاها چشمان را روی این می‌بندند. تا زیرساخت‌ها را درست نکنید چیزی حل نمی‌شود. بعد هم جناح‌بندی‌های سیاسی درست می‌شود. یک سری می‌شوند جپ، یک سری راست. همدیگر را می‌کوبند. این دعوا سرکاری است. دعوای زرکری است. زیرساخت غلط است که فساد ایجاد می‌کند. ما باید برویم دیدایی کرد ولی من هم نمی‌برم. چون من شناسنامه‌ها را دارم، به‌جرمال می‌گویند اتفاقات نیفتد. خلاصه که، چه کسانی پیکر بودند این مؤسسات را به یغما بردند؟ چه کسانی دنبال خودشان بودند؟ چه کسانی فشار می‌آوردند به دولت که بگیر فلان مالی خصوصی را به نیابت‌الاوّل؛ وزیر را استیضاح می‌کردند که چرا مجوز فلان بانک را ندادید؟ ولی خودشان مسئولیت قبول نمی‌کنند. می‌آیند می‌گویند دولت! کدام دولت؟ در دوره ما هم مؤسسه اعتباری ایجاد شد؟ در دوره ما به مؤسسه مالی نظم داده شد. آن هم با قانونی که قبل از ما نوشته شده بود و ما هم به قانون نوشته‌شده عمل کردیم.

شما به‌جرمال میاسر مدار هستید. قبول دارید مقداری هزینه‌ها فدا شده و باید دید به هزینه‌ها نمی‌شود گفت، زیاد بسا اینها درگیر نشدید؟

این طور نیست. ما درگیر شدیم. چون از روال می‌آمد. من در یکی بانک‌ها بودم. من اصلا سیستم بانکی الان را قبول ندارم. حالا فرصت شد می‌گویم که این بانک یعنی چه؟ یکی از زیرساخت‌های مهم بانک اسلامی و تا زمانی که این سیستم بانک مبارز نشود، امکان ندارد اقتصاد ما شکوفا شود. من حالت است. نه اینکه امکانش ضعیف باشد! چون این سیستم بانکی، همه مناسبات را به هم می‌زند. اینکه نه مدیران بانک‌ها، این نوع نظام بانکداری منظورم است. چه کسی می‌گوید درگیر نشدم؟ قضیه نخورده؟ چه توهین‌هایی به من شد! کنترل نسبت زیرساخت جریان‌شون دیگر، بیان شد. برای یک مؤسسه مالی اعتباری که هیئت نظارت بانک مرکزی در دوره ما تعطیلش کرد. سه تا حکم داده شد که باید برگردد!

چه سالی؟

سال ۸۶. همان اول کار حکم دادند که باید برگردد و بی‌خود گردید. اگر برگردد شما را احضار می‌کنند. ما می‌خواستیم سود بانک‌ها را پایین بیاوریم. فقاون برنامه بود که سالی دو درصد سود بانکی پایین بیاید. خب باید پایین آوردیم. چه اتفاقی می‌افتد؟ یک‌دفعه آن‌ها می‌گفتند نسبت! یک دز کنور با سود بانکی غیردستوری تعیین شد؛ فقط در دوره ما گفتند دستوری است! خب ما طبق قانون اصل کردیم و قانون یعنی دستوری و طبق قانون سالی دو درصد باید سود کم می‌شد و ما هم سود بانکی را آوردیم پایین. چه فشاری وارد شد از طرف مجلس و رسانه‌ها و سایمون. یک جفتی از دادستان، سیاسی است که فقط تخریب کنند و لی این حکاق بد در سیاست ایران و متأسفانه در ایران. این بداخلاقی‌ها خیلی بیشتر از اروپا و آمریکاست. کشورهای غربی از این نظر خیلی بهتر از ما هستند. اما یک بحثی مهم دیگر منافع افراد و گروه‌هاست. یک بار بحث خوراک دام می‌آوردند. لوازم می‌آوردند. بیا باید بانک این ارز را می‌داده به آنها. اگر داده باید فهرستش را بدهد که به چه کسانی داده است و پاسخگو باشد که چه کردند و کجا دادند. با دوباره برگردانده به چرخه اقتصاد. حالا دولت هر قیمت دیگری تعیین کند، من محبتی در این ندارم.

اما نمی‌شود که اعداد ۴۰، ۳۰ و ۵۰ میلیارد داده شود. چقدر برگشته است؟ هیچ. دولت هم دارد ضجه می‌زند، هم مردم دارند اعلام می‌کنند. چرا این اتفاق می‌افتد؟ چون منافع سنگین فقط در جیب یک نفر نیست که تابلوی کار است. از درون سیستم حمایت می‌شود. خیلی جاها چشمان را روی این می‌بندند. تا زیرساخت‌ها را درست نکنید چیزی حل نمی‌شود. بعد هم جناح‌بندی‌های سیاسی درست می‌شود. یک سری می‌شوند جپ، یک سری راست. همدیگر را می‌کوبند. این دعوا سرکاری است. دعوای زرکری است. زیرساخت غلط است که فساد ایجاد می‌کند. ما باید برویم دیدایی کرد ولی من هم نمی‌برم. چون من شناسنامه‌ها را دارم، به‌جرمال می‌گویند اتفاقات نیفتد. خلاصه که، چه کسانی پیکر بودند این مؤسسات را به یغما بردند؟ چه کسانی دنبال خودشان بودند؟ چه کسانی فشار می‌آوردند به دولت که بگیر فلان مالی خصوصی را به نیابت‌الاوّل؛ وزیر را استیضاح می‌کردند که چرا مجوز فلان بانک را ندادید؟ ولی خودشان مسئولیت قبول نمی‌کنند. می‌آیند می‌گویند دولت! کدام دولت؟ در دوره ما هم مؤسسه اعتباری ایجاد شد؟ در دوره ما به مؤسسه مالی نظم داده شد. آن هم با قانونی که قبل از ما نوشته شده بود و ما هم به قانون نوشته‌شده عمل کردیم.

شما به‌جرمال میاسر مدار هستید. قبول دارید مقداری هزینه‌ها فدا شده و باید دید به هزینه‌ها نمی‌شود گفت، منافع خودشان را زیر تابلویی به نام طرح اقتصادی بیاورند. خیلی بد است.

ریشه‌اش این است که باید نمی‌گذارند کنترلشان کنیم. این است که مدام اختیار می‌دهد. این است که توسعه می‌دهد. ما در سال ۹۱ آمدیم گفتیم بانک‌های خصوصی و دولتی، بعد از هزارتومانی از بانک مرکزی گرفتید برای اینکه به مردم بدهید، اگر به مردم دادید بگویید به چه کسانی داده‌اید و اگر ندادید برگردانید. اگر هم نمی‌خواهید برگردانید ماباه‌التفاوتش را به دولت بدهید. این حرف غیرمنطقی است؟

خیر

چه‌کسی بلد ما را گرفت؟ سؤال استیضاح مجلس این بود که آی، دزدی آشکار از بانک‌ها! زورکویی به بانک‌ها! هر روز تیتر یک بود. قدم قضائیه هم آنجا می‌گفت بخوند می‌کنید. شکایت شده از شما. حرف به خیلی منطقی است. اگاهی بانک، ما با شما یک قراردادی داریم؛ دو میلیارد دلار ارز به شما دادهایم که به مردم بدهید. جنس وارد کنند و بگذارند در اختیار مردم. اگر ارز را دادید، فهرستش را بدهید برویم قیمت آنها را کنترل کنیم. مثلا بگویم شما ارز هزارتومانی گرفته بودی مورد وارد کنی، الان ارز شده دوهزار و ۵۰۰ تومان، شما یا با ارز هزارتومانی بفروش یا ماباه‌التفاوتش را به مردم بده. اگر ندادی هم ارز را برگردان. نه برگردان به بد، ماباه‌ترخیص بده زیر نظر بانک مرکزی. با اگر براتشی جزء مبایعت. حتی ماباه‌التفاوتش را بده. این حرف خیلی منطقی است. قوه مقننه و رسانه‌ها و دو جناح چپ و راست را برویم ببینید چه کردند؟ روزی نبود که یک مقاله و یک تیتر نزنند و بدترین فحش‌ها را به دولت ما ندهند.

یکی حرف شما این است که مجموعه‌ای از افرادی که منافع شخصی‌شان بود، مسئولان را مرعوب می‌کنند.

اصلا مرعوب که نه. برخورد می‌کنند کاملا؛ چون در قدرت هم هستند. برخورد می‌شود و این غلط است. الان دولت بلد است جلوی کسی که دیگر بالاخره از چهارهزار و ۶۰۰ تومانی شده ۲۸ تومانی شده بگیرد. اینها را می‌فرند